

Kultura Mjanma

Dotyk i części ciała

W religii Buddyjskiej dotykanie głowy nie jest dozwolone dlatego, że jest to najwyższy punkt ciała, zarówno fizyczne jak i spirytualnie. Poklepanie dziecka po głowie jest nie tylko niegrzeczne ale wręcz może być uważane za niebezpieczne. Nie powinniśmy wskazywać stopami w niczym kierunku ani w kierunku świętych lub ważnych obiektów. W stronę posągów Buddy nie powinniśmy również wskazywać palcami. Wchodząc do domów lub świątyń zawsze zdejmujemy obuwie. Myjąc nogi używamy innej wody, naczyń i ręcznika niż gdy myjemy głowę i górną część ciała. Użycie wody przeznaczonej do picia do umycia nóg może być uważane za niegrzeczne.

Bielizna jest rzeczą bardzo prywatną. Nigdy na przykład nie powinniśmy podnosić części bielizny ponad głowę albo prać ich publicznie. Dlatego też często bielizna jest prana ręcznie ażeby nie dawać jej do prania innym.

Powitanie

Język Mjanmy jest bardzo zależny od wieku osoby z którą rozmawiamy. Zwracając się używamy tytułu zależnego od płci i wieku. 'Maung' lub 'Ko' dla młodych mężczyzn, 'U' dla starszych mężczyzn, 'Ma' dla młodych kobiet i 'Daw' dla starszych kobiet. Starsi ludzie i mnisi mają również dodatkowe tytuły wyrażające szacunek.

Najczęstszą formą powitania jest uśmiech. Dotyk fizyczny taki jak uścisk dłoni nie jest częsty. Możemy natomiast lekko się uklonić. Stanowczo nie wolno nam jako pierwszym dotknąć osoby starszej, mnicha lub osoby płci przeciwnej. Powitanie ze złożonymi jak do modlitwy rękami popularne w Tajlandii i w Indiach nie jest w Mjanmie używane.

W spotkaniach biznesowych uścisk dłoni zaczyna być akceptowaną formą przywitania, ale jeśli nie jesteśmy pewni prawidłowej formy, najlepiej poczekać na zainicjowanie powitania przez naszego partnera z Mjanmy.

Zwyczaje

Większość ludzi komunikuje się w bardzo niebezpośredni sposób. Tylko pomiędzy przyjaciółmi i bliską rodziną można pozwolić sobie na pełną szczerłość i bezpośrednie wypowiedzi. Obywatele Mjanmy są świadomi faktu, że obcokrajowcy mają inne zwyczaje ale doceniają naszą wiedzę i podporządkowanie się ich etyce i regułom.

Wręczając albo przyjmując podarunki robimy to oburącz. Tak samo

czynimy z wizytówkami, które należy traktować z szacunkiem, podobnie jak w większości krajów azjatyckich. Po otrzymaniu wizytówki należy ją dokładnie przeczytać zanim ją schowamy. Jeżeli mamy taką możliwość, dobrze jest ażeby wizytówki zawierały naszą funkcję w firmie, zwłaszcza jeżeli jesteśmy osobą decyzyjną.

Kultura biznesu

Prowadzenie biznesu w Mjanmie wymaga cierpliwości i chęci do budowania więzi osobistych czy nawet przyjaźni. Próby załatwiania interesów na szybko i tylko na podstawie faktów i liczb, bez wzięcia pod uwagę lokalnej kultury i procedur, najprawdopodobniej przepiętne będą frustracją i zwykle skończą się niepowodzeniem. Pierwsze a często nawet drugie spotkanie będzie polegało wyłącznie na poznaniu się partnerów, wybudowaniu relacji osobistych i zaufania. Dopiero potem, możemy być zaproszeni do rozmów i negocjacji biznesowych.

Ważne jest również mieć na uwadze fakt, że obywatele Mjanmy mają dużo mniej rygorystyczne podejście do słów 'tak' i 'nie'. Kwestie często mogą się wydawać niepewne i niedopowiedziane przez długi czas, jak również może się zdarzyć, że do kwestii na pozór zakończonych wraca się dlatego że, zgoda w danym momencie nie zupełnie oznaczała zgodę.

Tak jak w wielu krajach Azji dobre kontakty są w biznesie niezbędne. Przedstawienie nas przez zaufanego partnera to najlepsza droga do udanego interesu. Warto też wiedzieć, że gra w golfa jest uznawana za jedną z najlepszych możliwości prowadzenia spotkań towarzyskich.

Biznes jest wciąż zdominowany przez mężczyzn, ale powoli można zauważyć coraz więcej kobiet na wysokich stanowiskach w firmach i w rządzie.